

Idom-Råsted Kolonien 2016

Det er mandag morgen, og klokken er 9.00. Parkeringspladsen ved Plexus er fyldt med glade børn i alderen 6-13 år. De vimser rundt og kan næsten ikke være i sig selv af bare spænding over at skulle afsted på den årlige koloni. Bussen kommer og alle tager plads i en lang række for at komme ind. På kort tid er både bagage og børn læsset, og snart er parkeringspladsen igen helt tom. Endelig er kolonien i gang...

Idom-Råsted Kolonien, som er en privat arrangeret lejr tur for alle børn i Idom-Råsted skole, har gennem mange år været en stor succes. Det er i år 18 år siden kolonien løb af staben første gang, og faktisk sætter vi i år rekord med hele 73 børn og 22 voksne. Kolonien løber over de 3 første dage i efterårsferien, og byder på et væld af tilbud til børnene. De kan lave alt muligt, lige fra at skyde med appelsinkanon, til at tegne og flette hår. Det bedste er, at alle tilbud er frivillige, og hvis nogen vil sidde i sengen, og pludre hele dagen, ja så gør de bare det. Det vigtigste er, at børnene hygger sig sammen, og det er de gode til. Hele kolonien emmer af glade børn, og dejligt samvær. Det er fedt.

Mandagen er i fuld gang. Der bliver spillet fodbold, malet totempæl, skåret græskar og bålet er i fuld gang. Sidst nævnte er som altid en sand magnet, og er velbesøgt af alle. Her bliver der flittigt bagt fladbrød og poppet popcorn. Der bliver lavet frisk ørred, og blåmuslinger som børnene har samlet nede på stranden. Smagen af blåmuslingerne er mangfoldige, og kommer til udtryk i mange forskellige ansigtsudtryk, når børnene smager på dem. Livet er skønt. Mandag er også dagen, hvor de store børn spændt ser frem til aftenens faste punkt på dagsordenen – nemlig smuglerløbet. Da mørket først har sænket sig, summer luften af spænding, over hvem af børnene der kan samle flest smugler penge ved at købe og sælge smuglervarer, uden at blive fanget af de voksne toldere. Det er fedt at følge, hvordan ungerne lægger taktik for, hvordan de bedst kan undgå de voksne toldere. Ja og selv de voksne bliver jo nærmest forvandlet til børn igen, når de skal ud og ligge på lur for at fange alle børnesmuglerne.

Om tirsdag har roen rigtigt indfundet sig. Alle har hilst, snakket og leget igennem så nu skal man kun koncentrere sig om at slappe af og hygge sig. Tirsdag aften er samtidig rammen om et andet fast punkt på dagsordenen nemlig temafesten, og årets tema er cowboy og indianer. Cowboyerne saver ivrigt pistoler og geværer i træ. Indianerne laver flitsbuer og pile samt forskellige fjerprydelser til hovedet. Andre har travlt med at smukkesere sig så de ser godt ud til aftenens fest. Og her kunne man tro at pigerne var de feminine, men for 10 minutter siden, kom der 3 drenge susende forbi og flashede deres smukke lyserøde negle og vandkæmmede hår. Her kommer en anden af koloniens rigtig gode egenskaber virkelig til udtryk, og det er at alle er sammen på kryds og tværs. Der er ikke noget der hedder drenge og pige ting, eller 2. og 3. klasser hver for sig. Alle hygger sig med hinanden om de tilbud der er.

Jeg har taget plads i kantinen, og pludselig vimser det rundt med 3-4. classes piger, som har tjansen med at stille middagsmad an. Stolene bliver rettet ind, så de står pænt. En kører vognen med glas, og en anden stiller glassene frem på bordene. Der bliver diskuteret hvem der skal hvad, og børnene laver selv aftalerne og undgår flot konflikterne. Alle har i løbet af kolonien en tjans. Enten med at lave mad, eller gøre rent. Det er vigtigt at alle hjælper til. Det giver samvær på en anden måde, og alle vil gerne have at tingene er i orden. Så kan alle slappe af og hygge sig. Børnene går op i det og nyder at hjælpe til.

Tirsdag eftermiddag bliver brugt på de sidste finesser til aftenens fest. Pigerne fletter hår på hinanden og gør sig klar til dans og underholdning. For drengene er det lidt anderledes. Det er kun de helt store der gør sig klar som pigerne, og for langt de flestes vedkommende så er legen stadig for sjov til at de tænker over

fest og dans. Et af elementerne i aftenens underholdning er at børnene kan optræde med et nummer. Om det så er dans, sang eller noget helt andet bestemmer børnene selv. Der dannes små grupper, og børnene øver sig på forskellige numre. De går virkelig op i det, og der bliver ivrigt diskuteret hvilket musiknummer der skal bruges og hvordan dansen skal skrues sammen.... Især 2. klasses piger bød ind med både dans og sang, og har var det tydeligt at Joey Moe var deres store idol. Alle aftenens optrædere blev givet foran et veloplagt publikum, der var super gode til at synge med på de forskellige omkvæd. Det hjalp dem der var lidt nervøse over at skulle optræde foran et stort publikum. Der var forresten også en enkelt knægt der udmærkede sig ved at optræde med en ordentlig bøvvs... naturligvis til stor applaus fra resten af flokken. Jeg er virkelig imponeret over at børnene har mod til at stille sig op og optræde. Men når man så oplever hvordan hele børnegruppen bakker op, så forstår jeg godt hvorfor de tør. Alle er bare så gode til at inkludere hinanden. Det er fantastisk at opleve.

Klokken blev hurtigt 21.00 og de mindste bliver puttet. Med tandbørstning og toiletbesøg vel overstået, er de nu klar til en godnat historie. Der var lige et par stykker der skulle trøstes lidt af storesøster, men så gik det også for dem. Jeg tvivler på at alle nåede at høre historien til ende. Klokken 10 blev det godnat til de store børn. For de ældste fra 7. klasse var det med et vist vemod at deres sidste fest på koloni nu var forbi. Koloni er jo noget de har set frem til med glæde siden 0. klasse, og nu er det slut. De har heldigvis en masse gode minder og fede oplevelser fra de sidste 8 år at se tilbage på.

Med ro på børnene afslutter de voksne tirsdag aften med et stykke ost og et glas rødvin. Der er tid til at evaluere de sidste par dages hændelser, og alle er enige om at kolonien igen i år har været en succes. Med tanke på at der er 73 børn i alderen 6-13 år, så har der været forbavsende få konflikter, og dem der har været var hurtigt ovre igen. Der bliver også vendt flere af de sjove episoder og fantastiske kommentarer, der ofte kommer fra helt ærlige og åbenhjertede børn. Og der bliver grint igennem. Der er vist heller ingen tvivl om at de voksne har hygget sig rigtig meget.

Morgenmad onsdag bliver indtaget til snakken om aftenens fest. Hvem var det nu der vandt limbo konkurrencen, og voksen konkurrencen? Vejret er noget gråt og lidt tungt. Der er vand i luften. Bålet er allerede i gang. De sidste fladbrød skal spises, og de sidste popcorn skal poppes. Der er også en del appelsiner der skal skydes af. Der er stadig lidt hygge tilbage i børnene, men man kan også mærke at trætheden begynder at indfinde sig. Der er ikke helt så meget krudt i bøssen, som da de kom mandag morgen.

En bestemt form for støj har manglet de sidste par dage. Der har nemlig ingen larm været fra elektroniske gadgets. Jo jo, der skal da nok være en gemt mobiltelefon i en taske et sted, som kommer frem i ny og næ, men ellers er mobiltelefoner bandlyst på lejren. Så når der sidder en som mig med en bærbar computer og skriver til avisen, så stikker der en forbi en gang i mellem, som håbefuldt kigger om jeg skulle sidde og spille Counter Strike, så de lige kunne fedte sig til at skulle være med. De glider dog hurtigt videre, når de opdager at det kun er ord på skærmen.

Efter middagsmaden står den på oprydning. Alle pakker tingene sammen, og stiller det frem til bussen. Hytten bliver ryddet og så skal der gøres rent. Nogle få bliver inde og får styr på det sidste og alle andre ryger udenfor til forskellige aktiviteter. Teltet ved bålet bliver pilleret ned, og alle hjælper til. Det sidste krudt skal brændes af, så bolden bliver givet op til koloniens sidste fodboldkamp. Benene for enden af hænderne der skriver denne artikel, skal lige hidses op til at komme i gang, men så går det også. Man kan se på bevægelserne, af de voksne der er med til fodbold, at det er de første 10 minutter, der er afgørende for om de klarer sig igennem uden en fiber. Derefter ofrer de sig næsten lige så meget som børnene.

Hytten er nu ren, som da vi kom. Alle tasker er linet pænt op udenfor og børnene tumler lidt rundt mens bussen ruller ind på pladsen. Krudtet er brugt, og hjemme venter resten af efterårsferien, som jeg forestiller mig skal nydes med afslapning efter en skøn koloni. Børnene er hurtigt læsset, og snart er bussen på vej mod Idom-Råsted igen. Humlum lejren er igen helt tom, og det stille blik over Venø bugt bliver det sidste jeg ser i bakspejlet da jeg kører op af vejen.

Henrik Fisker Akstrup

